



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

Vtrum Beneficiarius restari possit de bonis acquisitis ex fructibus beneficij.
Cap. XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficiatus nō potest de fructibus ecclesiasticis, neque de acquisitis intuitu beneficiorum testari.
- 2 An beneficiatus vanē, ac male cōsumens fructus beneficij teneatur ad restitutionem.
- 3 Presumitur, Clericum acquisivisse bona intuitu, seu contemplatione ecclesie, quando post adeptum beneficium quaesita sūt.
- 4 Limitatur haec conclusio, si consistet de tenuitate beneficij, ac de bonis, & diuitijs proprijs ipsius Clerici.
- 5 Episcopus Monachus per Episcopatum non eximitur à paupertatis voto.
- 6 Ad Heredes Clerici pertinent ea, quae Clericus tempore promotionis habebat.
- 7 Clericus potest testari de fructibus beneficij, ac de bonis ex fructibus huiusmodi acquisitis, ubi adest talis consuetudo.
- 8 Talis consuetudo quoad Episcopos reprobatur.
- 9 Clericus de mobilibus intuitu beneficij quaesitis ratione elemosinae inter viuos moderatas facere potest donationes, etiamsi in egritudine sit constitutus.
- 10 Quando Clerici fratribus, aut alijs consanguineis licite donare possint.
- 11 Clericus, vel Prelatus dum prospera vititur valetudine, liberè potest de Beneficij fructibus disponere.
- 12 Episcopus regularis facit fructus suos in vita, & de eis, disponere potest non minus, quam secularis.
- 13 Beneficiatus vel Episcopus potest testari tam de bonis patrimonialibus, quam de alijs acquisitis ex hereditate, donatione, artificio, industria, & doctrina &c.
- 14 Hoc tamen fallit in Episcopo Regulari.
- 15 Licentia testandi concessa Episcopo Regulari intelligitur ad pias causas, non ad prophanas.
- 16 Beneficiarius testari potest de acquisitis ex fructibus beneficij, quos parcius viuendo seruauit.
- 17 An Beneficiatus, qui de rebus suis patrimonialibus aliquid erogauit in pauperes, vel in utilitatem ecclesie, possit tantundem ex testamento cui voluerit, relinquere ex redditibus ecclesiasticis.
- 18 An Clericus non habens administrationē possit de fructibus sui beneficij liberè testari.
- 19 An licentia testandi à Papa Pragmatica concessa, morte Pontificis expiret.
- 20 An testamentum factum sine licentia conualidetur ex superuenienti facultate testandi.



CAP. XVII.

Vtrum beneficiarius testari possit de bonis acquisitis ex fructibus beneficij.

DE iure communi neque Episcopus, neque quilibet alius Beneficiarius testari potest de acquisitis intuitu beneficiorum, siue sint mobilia, siue immobilia; sed ea ad ecclesiam spectant: siue ad Successorem in beneficio, vel Capitulum, si ex capitulari mensa fructus percipiebat, vt Canonicus, cap. Episcopi 12. q. 1. cap. cum in officijs cap. quia nos c. 2. relatum 12. de Testam. olem. statutum de elect. Navar. de Redit. eccl. q. 3. Monit. 4. nu. 2. vbi etiam dicit, quod neque potest Beneficiarius de redditibus, siue fructibus ecclesiasticis testari Clar. in 8. testamentum q. 27. vers. tertio dixi Syluest. ver. Clericus 4. n. 13. & alij, quos refert, & sequitur Garc. de Benef. par. 2. cap. 1. num. 8. si vero Clericus, qui acquisiuit, habebat plura beneficia, tunc ea bona taliter acquisita debent diuidi inter ecclesias, in quibus sunt fundata dicta beneficia, vt in d. cap. relatum de testam. & hanc esse communem dicit Bellett. Disq. Cleric. tit. de Bonis Cleric. §. 2. n. 6.

Huius rei alij rationem assignant, quia Beneficij non sunt Domini, sed tantum administratores rerum ecclesie, vt dicunt Doctores apud Bellett. loco cit. n. 5. sed verior est contraria opinio;

quod enim Beneficiarij (exceptis Monachis) habeant dominium, fructuum suorum beneficiorum, supponitur in cap. vn. ibi, dominium non acquirant De Cler. non resid. in 6. & in Concilio Trident. sess. 24. de ref. cap. 12. vers. praterca obtinentibus, ibi, quos ratione etiam prabende, ac residentie fecit suos & vers. prouisi autem, ibi, fructus non faciant suos, & sess. 23. de ref. cap. 1. vers. si quis autem, ibi, tunc pro rata temporis absentie fructus suos non facere, vt etiam obseruat Garc. d. par. 2. cap. 1. nu. 5. & dixit Rota coram Gregor. XV. dec. 401. num. 1. & alij apud Barbof. de offic. & pot. Episc. p. 3. alleg. 114. nu. 4. Vnde beneficiarius vane, ac male consumens fructus beneficij non tenetur ad restitutionem, quamuis peccet mortaliter, non quidem contra iustitiam, sed contra charitatem, seu misericordiam, si in notabili quantitate id faceret, seu excessus esset magnus, vt post S. Tho. Caiet. Sot. & alios resoluit Garc. loco cit. num. 6. Bellett. d. tit. de Bon. Cleric. §. 12. nu. 1. & tenet etiam Sylu. ver. Clericus 4. num. 15. Graf. par. 1. lib. 2. cap. 100. num. 17. tota ergo ratio, quare Episcopi, & Clerici de acquisitis intuitu suorum beneficiorum testari non possunt, in eo consistit, quia a lege canonica prohibentur, vt dicit Barbof. d. alleg. 114. nu. 5.

3 Præsumitur autem in dubio, talia bona quæ sita fuisse intuitu, seu contemplatione ecclesie, quando post clericatum, seu post adeptum beneficium, vel dignitatem

ratem quesita sunt *Clar. in §. testamentum d. q. 27. vers. sed quid glos. & Doctores in cap. 1. de pecul. Cleric. præsertim in persona religiosa, & paupertatem profitente Greg. XV. decis. 87. num. 11. & 12. etiamsi beneficiatus dixisset, se ex bonis proprijs quæsiuisse Ric. in Prax. for. eccles. par. 3. resol. 25. & ideò heredes Episcopi seu Beneficiarij probare debent, bona sibi relicta ex patrimonio, aliove titulo, quam ab ecclesia, obuénisse glos. in d. cap. 1. de Pecul. Cleric. & communem dicit *Grass. decis. casuū* 4 *consient. par. 1. lib. 2. cap. 100. n. 34.* hoc tamen procedit, quando Clericus alia bona non habebat, quam ecclesie *d. cap. 1. ubi etiam Barbof. num. 2. de Pecul. Cleric. c. 1. 12. q. 3.* vel si ecclesia erat opulenta, industria verò personæ, & patrimonium tenuè *Rodoan. de spol. ecclesiast. q. 15. num. 22. quem refert Barbof. loco cit. num. 14.* si verò constet de tenuitate beneficij, & de bonis, ac diuitijs proprijs Clerici, bona, quæ reperta fuerint, potius præsumi debent quæsitæ ex bonis Clerici, quam ecclesie *d. c. relatum de Testam. Abb. Innoc. Co. uar. Roman. & alij apud Bellett. d. tit. de bon. Cleric. §. 6. num. 8. ubi etiam refert, ita resoluisse Rotam decis. 582. num. 7 & 10. p. 3. Divers.* & ideò cautius agerent Clerici, si eo tempore, quo promouentur, facerent inuentarium, *ut monet Grass. par. 1. lib. 2. cap. 100. num. 35.* Vnde si fructus beneficiorum, aut pensiones 30. ducatorum auri de camera valorem annuum non excedant, bona post obitum benefi-*

ciarij relicta præsumuntur acquisita ratione ordinis clericalis, officij ecclesiastici, aut alterius legitimi exercitij, quia ex similibus beneficijs, & redditibus vix potest quis propter eorum tenuitatem sustentari; & ideò hæc præsumptio in iure, & maiori verisimilitudine fundata contrariam præsumptionem excludit, *ut ex consuet. Pij V. colligit Riccius in Prax. for. eccles. par. 3. resol. 427.* Si verò ecclesia, & patrimonium, & industria personæ, quæ hoc casu Patrimonio æquiparatur, erat sufficiens ad acquirendum, secundum plus, & minus erit faciendæ diuisionis, & præsumptionis consideratio *Clar. in §. testamentum q. 27. vers. sed quid, ubi dicit quod in tali casu præsumitur, Clericum acquisiuisse secundum quod magis est verisimile Barbof. p. 3. d. ult. 114. num. 14.*

Et hæc à fortiori procedunt in Episc. monacho; quia per Episcopatum non eximitur à paupertatis voto *secundum probabiliorem S. T. bonæ, & aliorum opinionem, quos fuse recenset idem Barbof. ubi supra num. 19. contra Sot. V. usq. & alios apud Dian. par. 3. tract. 2. ref. 50. & par. 5. tract. 2. ref. 64. & ratio est, quia vota à talibus Episcopis in religione emissa non laxantur, neque limitantur, nisi quatenus obstant muneri Episcopali tamquam maiori bono: muneri autè Episcopali non obstat paupertatis votum, dummodò tales Episcopi habeant liberam administrationem omnium bonorum ecclesiasticorum, ut ea in quolibet v-*

- 8 *consuetudinem hodiernam testari non possunt, quia quoad Episcopos contraria consuetudo reprobat in d. Clem. Statutum de elect. ut aduertit Barbof. loco citato numero 8.*
- 6 Quare ad heredes pertinet ea, quæ Clericus tempore promotionis habebat, sicut & credita adhuc non exacta spectantia ad eundem Clericum ratione proprii patrimonij; secus si ad eum spectant ratione ecclesiæ, vel sumus in dubio: quia tunc erunt ecclesiæ *Grass. decis. par. 2. lib. 2. c. 100. numer. 35.*
- 7 Supradicta autem conclusio à Doctoribus communiter limitatur, si adsit consuetudo in contrarium, qualis adest in Hispania, & in tota Gallia quoad Clericos Episcopis inferiores: tunc enim Beneficiarius potest testari de fructibus beneficiorum, seu de bonis ex fructibus huiusmodi acquisitis, dummodò talia bona comparata non sint sub nomine, & ad opus ecclesiæ *cap. presentis de off. ordin. in 6. Sylu. in ver. Clericus 4. n. 2. Grass. par. 1. lib. 2. cap. 100. nu. 30. Garc. de benef. par. 2. cap. 1. num. 11. c. 12. ubi etiam refert, huiusmodi consuetudinem fuisse approbatam per Rot. in vna Palentina fructuum Archipresbyteratus de Portillo 26 Februarij 1580. coram Læcelletto Sarm. de Redit. eccles. par. 4. cap. 1. num. 8. Molin. de Primogen. lib. 2. cap. 10. num. 56. Gutier. pract. lib. 2. quest. 114. Mart. de iurisd. p. 4. cas. 24. num. 21. c. alij, quos refert, & sequitur Barbof. par. 3. all. 114. num. 6. quod de rebus mobilibus intelligit Pan. apud. Sylu. in ver. Clericus 4. quest. 3. vers. secundo Bellett. tit. de Bon. Cleric. §. 5. num. 1. Episcopi verò secundum*
- 9 Limitatur 2. vt possit Clericus de mobilibus intuitu beneficij acquisitis non ratione testamenti, seu legati, sed ratione elemosinæ inter viuos moderatas facere donationes etiam si sit in ægritudine constitutus: *cap. ad hac de testam. Sylu. ver. Clericus 4. quest. 3. vers. quarto Bellett. loco cit. num. 9. Nau. de Redit. eccl. q. 1. mon. 34. Unde etiam tempore infirmitatis mobilia huiusmodi donare potest pauperibus, & religiosis locis, & illis, qui sibi seruiant, siue consanguinei sint, siue alij iuxta seruitij meritum, vt in cap. relatum 12. de testam. glos. in d. cap. ad hac ver. non possunt Grass. par. 1. lib. 2. cap. 100. num. 26. vbi dicit, quod etiam consanguineo diuiti potest aliquid donare ratione seruitij, scilicet quantum satis est ad satisfaciendum obsequijs, & muneribus acceptis Bellett. loco cit. d. §. 5. vbi etiam obseruat, quod beneficiatus, dum viuunt, ea, quæ donat, tradere debet: nec potest super illis reseruare sibi vsum fructum, alias huiusmodi donationes nullæ, ac irritæ essent ex decreto Clementis VIII. quod refert Greg. d. decis. 401. num. 17.*
- 10 Eadem ratione titulo donationis possunt Clerici fratribus, aut alijs consanguineis pauperibus licite donare, si eorundem fratrum, vel consanguineorum industria,

& expensis in scholis aliti fuerint ad addiscendum, donec ordinem sacerdotalem suscipiant: quia ad antidota sunt obligati, & donant ad extinctionem debiti precedentis *Ricc. in Prax. for. eccles. p. 3. ref. 427.*

Non tamen poterit Beneficiarius, siue Episcopus in ægritudine constitutus immoderatè donare, ut d. glos. communiter recepta in cap. presenti ver. reservari de offic. ord. in 6. neque alio respectu, quam eleemosinæ, siue remunerationis: ut in d. cap. relatum vers. licet, & d. cap. ad hæc: si enim immoderatas faceret donationes, in fraudem legis prohibentis testamentum, id facere censetur, ut post *Abb. Anchar. & alios dicit Barbof. d. par. 3. alleg. 114. num. 35. ubi refert, ita resoluisse Rotam in Arboren. spolijs 17. Junij 1624. coram Manzanedo.* dum verò prospera utitur valetudine, potest etiam immoderatè, & in prophanos usus saltem in exteriori foro donare, quamvis in tali casu peccaret, ut tradunt Doctores apud *Barbof. loco cit. nu. 23. & 33. ubi etiam dicit, quod potest Prelatus in sanitate primogenituram instituire: quia talis institutio habet vim irrevocabilis donationis. Vnde Episcopus potest dotare suam cōsanguineam ex fructibus ecclesiæ, vel ex bonis per ipsum emptis, quādo apparet, Episcopum in cōtractu emptionis noluisse ecclesiæ sed potius alteri acquirere* *Greg. d. decis. 401. num. 10. nam alias bona empta per Prelatum ex fructibus ecclesiæ ipso iure transeunt*

in ipsius ecclesiæ dominium cap. 1. de testam. cap. inquirendum de Pecul. Cleric. ubi glos. ver. comparuit, & alij apud *Barbof. d. all. 114. num. 17.*

12 Atque hæc locum habent etiā in Episcopo regulari, qui similiter facit fructus suos in vita, & de eis disponere potest non minus, quam secularis *Navar. de Redit. eccles. quest. 1. mon. 33. nu. 1. Dian. par. 5. tract. 2. resol. 64. vers. notandum. Greg. d. decis. 401. num. 7. & seq.* Vnde potest regularis Episcopus tuta consciētia instituere etiā maioratum, saltem de fructibus, qui iuxta dignitatem suam erant necessarij ad suę familię sustentationem, quos parcius viuendo consumere noluit *Nav. de Redit. eccles. quest. 1. mon. 33. Barbof. d. all. 114. numero 27.*

13 Tertiò limitatur ut possit beneficiatus, siue Episcopus testari tam de bonis patrimonialibus, quam de alijs acquisitis ex hereditate, donatione, seu legato, artificio, industria, vel doctrina cap. relatiū 12. vers. ceterum de Testam. c. sint manifesta 12. q. 1. cap. fixum ead. q. 5. S. T. b. 2. 2. quest. 185. ar. 7. in corp. *Graff. par. 1. decis. lib. 2. cap. 100. nu. 29. Clar. §. testamentum q. 27. vers. sed quid, & alij communiter: quod potest Clericus facere, etiam si esset in potestate parentum, dummodò illis legitima portio reservetur* *Sylu. ver. Clericus 4. num. 2. & 10. Bellett. tit. ult. §. 7. ubi nu. 6. dicit quod non infirmatur testamentum Clerici prateritione parentum.*

Idem dicendum est de ijs, quæ
Cic-

Clerici acquirunt, seu lucratur ex distributionibus quotidianis suorum canonicatum interessendo diuinis officijs, vel predicando, confessiones audiendo, missas celebrando, mortuos sepeliendo, sacramenta administrando, Vicariatus officium exercendo, sententias proferendo in causis coram se vertentibus, publice, vel priuatim litteras docendo, ac alijs laboriosis actibus: hæc enim habentur tâquã bona patrimonialia, & uti talia ad hæredes transeunt, liberè que de illis disponere possunt *Clar. loco cit. vers. quinto dixi Bellett. tit. de hon. Cleric. S. 6. nu. 17. Grass. ubi supra Nau. de re dit. eccles. q. 1. mon. 19. nu. 2. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. ref. 427. & alij apud Barbos. d. all. 114. num. 10.*

14 Hoc tamen fallit in Episcopo regulari, qui paternam hereditatem, & quidquid aliud vnde cūq; etiam ex causa donationis, & intuitu personæ, vel ex labore, & industria post Episcopatum acquirat, acquirat suæ ecclesiæ cum sola administratione *cap. statutum 18. quest. 1. Lel. Zech. de Rep. eccles. tit. de regular. cap. 3. num. 14. Gratian. discept. Forens. cap. 363. n. 25. tom. 2. Hyeron. Roderic. in Compéd. quest. regul. resol. 135. num. 5. Lezan. in sum. qq. regular. cap. 17. nu. 5. & alij plures apud Barbos. d. p. 3. all. 114. num. 20. & 28. & 29. vbi etiam addit, quod à tempore confirmationis pontificiæ incipit ecclesiæ acquirere; & ratio est, 16 quia Episcopo regulari cõmittitur sola rerum ecclesiasticarum dispensatio, quæ morte finitur: non*

enim soluitur paupertatis voto, vt supra diximus *cum S. Tho. 2. 2. quest. 185. ar. 8. in corp. & in resp. ad 3. dixi, post Episcopatum, quia quod ante consecrationem habuit, monasterio, non autem ecclesiæ acquirat, vt in d. cap. Statutum 18. quest. 1. Vnde si ex concessione Papæ testamentum faciat, non intelligitur ex proprio facere testamentum, sed Apostolica auctoritate intelligitur esse ampliata, potestas suæ dispensationis, vt eius dispensatio possit valere post mortem, vt d. S. Thom. ubi supra ar. 8. ad 3. in fin. licentia autem testandi concessa eo casu à sede Apostolica intelligitur ad pias causas, non ad prophanas, licet in concessione dicatur, ad quoscunq; vsus, si non exprimat, etiam ad prophanos *Nauar. de Redit. eccles. quest. 3. mon. 6. num. 1. Barbos. d. alleg. 114. num. 23. & si velit disponere de bonis acquisitis intuitu ecclesiæ, duplex impedimentum tenetur explicare, vt dispensatio legitima sit; alterum, se esse religiosum; alterum, se esse Episcopum; quamuis secus sit, si vellet de solis patrimonialibus, vel propria industria acquisitis testari: quia huic testandi facultati nõ Episcopalis status, sed solus religiosus obstat, vt d. idem Barbos. loco cit. num. 24. nec suffragatur ob tenta facultas testandi, si deinde non testatur *Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. ref. 427.***

16 Quarto limitatur, vt possit beneficiarius testari de acquisitis ex fructibus beneficij, quos parcius viuendo seruauit: quia hæc etiam bo-

bonis patrimonialibus comparantur *Nauar. de Redit. eccles. q. 1. mon. 33. num. 2. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. ref. 427. Greg. d. decis. 401. num. 6. contra Garc. de Benefic. par. 2. cap. 1. num. 9.*

17 Quintò limitatur in Beneficiario, qui de rebus suis patrimonialibus, aut quasi patrimonialibus aliquid pauperibus donauit, aut in ecclesiæ utilitatem expendit; quia tunc posset tantumdem ex testamento, cui uoluerit, relinquere ex rebus ecclesiasticis: tunc enim æquipollenter, seu virtualiter de rebus suis patrimonialibus effectui inspecto testatur *cap. si Episcopus 12. q. 5. Sylu. ver. Clericus 4. q. 3. vers. primo. Bellet. tit. de Benefic. Cleric. 8. q. num. 1. Graff. decis. casuum. Cons. par. 1. lib. 2. cap. 100. n. 31. Nauar. de Redit. eccles. q. 1. mon. 27. num. 5. & q. 3. mon. 4. nu. 3.* si autem etiam Beneficiarius aliquid donans ecclesiæ inter viuos ex bonis patrimonialibus, potest deinde tantumdem sibi ex bonis ecclesiæ assumere *cap. si quis qualibet 12. q. 2. Nauar. ubi supra q. 3. mon. 6. nu. 3.* ubi hac ratione eos excusat, qui imputant rebus ecclesiasticis omnia, quæ in elemosinas expendunt ex bonis suis patrimonialibus, vel quasi patrimonialibus, vt tantumdem, cui velint, sana conscientia relinquere possint. ita etiam si Clericus in expeditione bullarum Episcopatus, vel aliorum beneficiorum, vel in paramentis ecclesiasticis, vel mobilibus in paranda domo ante fructuum beneficiorum per

ceptionem de proprio aliquam pecuniarum summam erogauerit, loco eorum, quæ ecclesiæ acquiruntur, poterit tantumdem tuta conscientia in vita donare *secundum Graff. par. 1. lib. 2. d. cap. 100. num. 31. Riccium in Prax. for. eccles. par. 3. ref. 427.*

18 Sextò alij limitat in Clerico nõ habente administrationem, qui etiam de fructibus sui beneficij collectis, & reconditis liberè testari potest: quia talis tam in vita, quam in morte comparatur usufructuario quantum ad faciendos fructus suos *glos. in cap. presentis ver. referuari de off. ordin. in 6. quam communiter sequuntur Doctores, vt d. Clar. in 8. testamētum q. 27. vers. quarto videndum, ubi etiã dicit, ita de consuetudine seruari.* dicitur autem quis non habere administrationem, quando non habet beneficium, cui sit assignata dos; & tunc dicitur simpliciter beneficiatus, vt sunt Canonici, & similes, qui non habent præbendam in ecclesia distinctã, sed omnia veniunt in communi, & postea distribuuntur singulariter, vt post *Gemin. d. Sylu. in ver. Cleric. 4. n. 1. & 2. vers. tertio Graff. p. 1. lib. 2. cap. 100. n. 8.* secus esset, si Clericus haberet administrationem, puta si beneficium haberet certam dotem, vel Canonici haberent præbendas distinctas; quamuis enim istretia usufructuario comparentur, hoc tamen verum est, quamdiu viuunt, & sani sunt, & ideo possunt de beneficij fructibus donare, moderate tamen; cum verò incipiunt infirmari

- mari, comparantur vsuario, & irā nihil habent, nisi vsū, ut d. glos. loco cit. Greg. dec. 401. n. 1. unde nequeunt in tali casu de beneficij fructibus testari, ut dic. Clar. d. 9. testamentum q. 27. vers. quarto videndum: quamuis elee- mosinam facere possint capit. ad hac de Testam. verum hanc distin- ctionē inter Clericum admini- stratorem, & non administra- rem in alijs terminis reiecit Rot. coram Coccin. decis. 376. numer. 1. post Conar. in capit. cum in offi- cijs de Testam.
- 19 Quæres, an licentia testandi à Papa Prælati concessa morte Pontificis expiret? Resp. negati- uè: quia facultas testandi est cō- cessio gratiosa l. vlt. ff. de Constit. Princip. cap. si super gratia 9. de offic. deleg. in 6. Nau. de Redit. eccl. q. 3. mon. 8. Nat. cons. 647. lib. 4. Sā- ch. de matrim. lib. 8. disp. 28. nu. 82. & alij, quos refert, & sequitur Dian. par. 5. tract. 2. ref. 54. Bar- bos. de offic. & pot. episc. par. 3. all. 114. nu. 25.
- 20 An verò testamentum factum sine licentia conualidetur ex su- peruenienti facultate testandi? Resp. affirmatiuè: sufficit enim, ut hæc facultas adsit tempore mortis, à quo est amētum robur sumit l. si quis filio §. irritum, ubi Bart. ff. de Inius. rupt. & irr. test. & ita tenent Doctores apud Dian. par. 8. tr. 3. ref. 99.
- S V M M A R I V M.**
1. A sententia lata super preceden- tia non datur appellatio ex Cō- cilio Tridentino.
2. An dispositio Concilij procedas quoad confraternitates laico- rum.
3. An Episcopus innovare possit cō- trouersas huiusmodi iam fini- tas.
4. An huiusmodi controuersia diri- menda sint iuris ordine serua- to.
5. An per decretum Concilij tollā- tur appellatio deuolutiua.
6. In materia precedentia attendi- tur consuetudo locorum, vel quasi possessio precedentis.
7. An unico actu hæc quasi posses- sio acquiratur.
8. Quid si non constet de quasi pos- sessione precedentis.
9. Conuentuales precedunt Capuc- cinis, etiamsi Capuccini prius recepti fuerint in Ciuitate, vel alio loco.
10. Religiosi non habentes collegium non debent precedere alijs Reli- giosis collegialiter uiuentibus.
11. Inter Regulares in hac materia precedentia seruandum est, quod in Vrbe seruatur.
12. Non valet consuetudo præbens locum digniorem inferiori.
13. Vicarius Episcopi præcedit Gu- bernatori, & alijs laicis mini- stris.
14. Canonico prouiso de præbenda præbyterali debetur locus inter alios præbyteros supra Diaconos, vel subdiaconos.
15. Vicarius Episcopi præcedit Di- gnitatibus, & Canonicis tam absente, quam præsentate Episco- po.
16. Prima Dignitas non tenetur pe- tere